

عنوان مقاله:

سیاست و بازنمایی* (بررسی نقش ایدئولوژیک دوربین عکاسی و عکس در دوره ی پهلوی)

محل انتشار:

مجله هنرهای زیبا: هنرهای تجسمی، دوره 20، شماره 3 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

حسن زین الصالحین - کارشناسی ارشد عکاسی، دانشکده هنرهای تجسمی، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

نعمت الله فاضلی - استادیار پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

تاریخ عکاسی ایران، تافته‌ای جدابافته از تاریخ این سرزمین نیست. توجه به زمینه ی سیاسی که نقش تعیین کننده ای در روند تاریخی ایران داشته و زمینه ی اجتماعی که معمولا قطب مخالفی برای سیاست بوده است؛ می تواند منظر مناسبی را برای بازخوانی آن فراهم آورد. بنابراین، ضرورت پژوهشی انتقادی در بخشی از این تاریخ ایجاد می شود. برای این منظور، از دریچه ی «گفتمان»، به تاریخ عکاسی ایران نگاه می‌شود. هدف از این پژوهش، تبارشناسی گفتمان عکاسی در دوره ی پهلوی و بررسی نقش «ایدئولوژیک» عکاسی در آن است. همچنین سعی می شود به بسترسازی این گفتمان برای روابط قدرت و به تبع آن سوژه و ابژه‌سازی‌ها پرداخته شود. پرسش این است که چه گفتمانی و چگونه در دوره ی پهلوی صورت بندی شده است؟ و این گفتمان چه ارتباطی با قدرت دارد؟ چارچوب مفهومی و روش این تحقیق را اندیشه‌های میشل فوکو تشکیل می‌دهد. نگارندگان در روندی تاریخی، ثابت می‌کنند که گفتمانی «اجتماعی» با تحولات گوناگون ساختاری، آن هم بیشتر در حوزه ی «سیاست»، در این برهه از تاریخ عکاسی شکل گرفته و غالب آمده است. آن چه که مهم است، فرآیندی است که طی آن، سیاست عقلانی‌تر شده و پشت امر اجتماعی می‌نشیند تا هژمونیک شود. همچنین «هویت»، برساخته ی مهمی است که به آن پرداخته خواهد شد.

کلمات کلیدی:

عکاسی، گفتمان، تبارشناسی، سیاست، قدرت، هویت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1775559>

